

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

92. An vir qui prima vice virginitatem amisit, teneatur hanc sui floris
circumstantiam in confessione aperire? Ex part. 1. tr. 7. res. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

landum illam. Sic ille, sed hoc additum non approbat Caffrus Palaus *tom. 1. tract. 2. de peccatis disp. 3. punct. 3. n. 4. & 5.*

3. Verum difficultas est in casu proposito, quam pertractatam non facile apud plures inuenies, & est nimis curiosa, nam prima facie videtur affirmatiue respondendum: quia tactus præcedentes, & ipsa copulam habuerunt malitiam contra votum, tactus vero sequentes cum iam supponant virginitatem sublatam, atque adeo votum cessasse, non habent eam malitiam: ergo non sunt idem peccatum cum præcedenti copula, & tactibus præcedentibus illam, & ad illam ordinatis, & habentibus eam malitiam: quia quæ non sunt eiusdem rationis specifica, nec physica, nec moralis, non videntur posse coallescere in actum indiuiduum vnus speciei moralis: ergo tanquam alterius speciei debent seorsim peccantes confiteri, quæ difficultas habet locum siue ordinentur ad nouam copulam ob pollutionem, siue non, sed sola intendatur duratio voluptatis susceptæ; de qua diximus; siue enim vno, siue alio modo fiant, carent iam malitia contra votum, & in hoc differunt specie à præcedentibus, & copula, quæ eam habuerunt malitiam. Hæc ipsa difficultas haberet locum in casu, quo quis accederet ad coniugatam, & interim dum durat in eo peccato, maritus moreretur illius fœminæ: tactus enim, & turpitudine sequens iam incipit carere malitia adulterij: atque adeo in eo casu non videntur posse esse vni-cum indiuiduum peccatum propter eandem rationem. Idem quoque habet locum in opinione satis communi, & D. Thomæ, quod copula cum virgine, etiam contentiente habeat malitiam stupri; qui enim copulam habuit cum illa, & adhuc perieuerat in subsequens tactibus continuatis, non videtur contrahere malitiam stupri: atque adeo non esse eundem actum cum præcedenti copula, & tactibus ob eandem rationem.

4. His tamen non obstantibus puto supradicta osculam, & tactum non debere explicari in confessione, quia suppositio quod in materia luxuriæ tactus sequentes; componant vnum actum cum præcedentibus, & copulam, etiam si ille actus vnus habens plures partes quod ad aliquas partes careat illa malitia voti, adulterij, aut stupri, si quo ad alias talis malitia reperitur, non obstat, quo minus absolute dicatur ille actus stupri, adulterij, aut sacrilegij, & partes posteriores, in quibus illa circumstantia non reperiebatur non possunt per se constituere aliud indiuiduum peccatum in specie simplicis fornicationis, quia constituunt propter vnitatem moralem cum præcedentibus vnum indiuiduum, & malitia speciei simplicis fornicationis est illa, quæ reperitur in actu, in quo aliæ inordinationes non reperiuntur, sed sola ratio copulæ naturalis: alioquin non esset simplex fornicatio; Cùm ergo actus ille, qui est vnus moraliter habeat absolute alias inordinationes, non censetur propter eam carentiam malitiæ contra votum, quam solum habet in aliqua parte illius, simplex fornicatio, sed etiam adulterium, vel stuprum, vel voti castitatis, seu virginitatis violatio, quæ malitia absolute, & simpliciter in eo reperitur: atque adeo sufficit dicere se commississe tale stuprum, adulterium, aut copulam cum habente votum nulla facta distinctione, aut separatione, aut mentione tactuum sequentium, tanquam distincti peccati. Et ne in aliena vinea arare videat, hanc lententiam tenet, & omnia superius docet doctissimus Dicaftillus de Sacram. *tom. 2. tract. 8. disp. 9. dub. 8. q. 2. num. 461.* cui ego libenter adhæreo.

Super con- 5. Nota hic obiter contra Suarez, & Nauarrum,

delectationem de copula habitam immediate post illam, nouam malitiam non addere, neque in confessione esse necessariò explicandam, quod approbat Lugo *disp. 16. de pœnit. sect. 14.* Ratio huius esse potest, quia talis delectatio tantum est permanentia quædam moraliter continuata cum actu, quo homo voluit habere copulam, & cum delectatione quam ex illa sumpsit. Ita tenet me citato Leander *qu. 9. & Oniedo n. 61.* Itaque dicendum est, delectationem, aut gaudium de fornicatione habita, quæ statim post copulam habetur, non esse in confessione explicandam, quia reuera vnum facit peccatum moraliter cum copula præcedenti: nec affert malitiam diuersam in specie: cum in ipso etiam act: copulæ fuerit delectatio de illa præfenti, quæ nullo modo differt in specie à delectatione, quæ sequitur statim post copulam, de illa præterita, & ita etiam tenet Cardinalis Lugo de pœnit. *disp. 16. num. 555.*

RESOL. XCII.

An vir, qui prima vice virginitatem amisit, teneatur hanc sui scilicet circumstantiam in confessione aperire? Ex part. 1. tr. 7. Ref. 10.

§. 1. Aliqui, vt notat Nugno in *addit. ad 2. part. tom. 2. q. 9. art. 2. dub. 3. conclus. 5.* affirmatiue respondent: quia etiam vir in illo actu amittit quandam integritatem naturalem, & formaliter amittit ipsam virginitatem, hoc est, virtutem virginitatis, & specialem quandam gloriam, quæ appellatur laureola virginitatis; quæ omnia amittit irreparabiliter in æternum. Hæc autem videtur maximum nocuumentum super omnia nocuumenta temporalia. Ergo tenetur vir talem circumstantiam in confessione explicare.

2. Sed contrariam sententiam, veram esse iudico cum Llamas in *sum. part. 3. cap. 8. §. 17.* Azocio *part. 3. lib. 3. cap. 11. quest. 2.* Fillucio *tom. 1. tract. 39. cap. 5. num. 71.* Henriquez *lib. 2. de Pœnit. cap. 8. num. 2.* Suarez in *3. part. disput. 22. sect. 4. in circumstantiis.* Quid, Nugno *vbi sup.* & cum aliis communiter. Neque obstat argumentum in contrarium, nam, si verum esset, probaret etiam, primum peccatum commissum à susceptione Baptismi, plurimum augeri à circumstantia innocentie baptismalis per idem amittit; & idèò explicandum esset in confessione: quod nullus docuit. Videatur Caietanus in *2. 2. q. 154. art. 6.* Sed difficultas consistit, an idem dicendum de virgine, idèò queritur.

RESOL. XCIII.

An virgines, quando sponte primo fornicantur, teneantur in confessione istam circumstantiam explicare?

Et an peccatum virginis, si sponte consentiat, sine scilicet, siue non sit sub cura tutorum, aut parentum, non sit peccatum stupri, sed simplicis fornicationis; & idèò ista circumstantia non sit in confessione aperienda?

Ex quod inferitur, & recte, quod virgo, qua morose delectatur circa aliquem, non tenetur in confessione aperire circumstantiam virginitatis, & dicere se, cum esset virgo, delectationem de iuvene suscepisse, etiam si virgo se polluat cogitando super illum.

Secundo inferitur iuueni, qui morose delectatur de virgine sine tamen voluntate inferendi ei violentiam, sufficere, si dicat in confessione, se delectationem habuisse, circa fœminam solutam.

Idem dicendum est, si cum virgine copulam habuerit,